

زمینه و هدف پژوهش

همکنش پذیری و تبادل اطلاعات مابین سیستم های اطلاعات ایمن سازی، یکی از فاکتور های ضروری برای بکار گیری سیستم های تصمیم یار ایمن سازی است. سیستم های تصمیم یار ایمن سازی قادرند درمانگران را از اینکه چه واکنش هائی برای کودکان مورد نیاز است، آگاه سازند. در حال حاضر اطلاعات سلامت اغلب مابین سیستم های اطلاعات مختلفی پراکنده شده است که چه از لحاظ ساختار و چه مفهومی با یکدیگر سازگار نیستند.

روش پژوهش

بکار گیری معماری سرویس گرا شیوه مناسبی برای افزایش مانائی و پاسخگوئی سیستم های اطلاعات ایمن سازی است. علاوه بر این برای دستیابی به همکنش پذیری، استاندارد سلامت سطح هفتم به صورت گسترده در سیستم های اطلاعات سلامت پذیرفته شده است.

یافته های پژوهش

در این پژوهش همکنش پذیری مابین دو سیستم اطلاعات ایمن سازی از طریق تبادل پیام مابین دو وب سرویس سلامت مبتنی بر معماری سرویس گرا، برقرار شده است. پیامهای مبادله شده مابین این سیستم ها بر اساس ساختار استاندارد سلامت سطح هفتم می باشند. در نهایت با طراحی یک سیستم تصمیم یار ایمن سازی و با استفاده از نتایج حاصل از هم کنش پذیری، پیشنهادهای مناسبی جهت ارائه واکنش به افراد ارائه شده است.

بحث و نتیجه گیری

از آنجائیکه هدف این پژوهش، پذیرش معماری سرویس گرا و استاندارد سلامت سطح هفتم جهت برقراری همکنش پذیری است، لذا می توان آنرا به عنوان الگوی مناسبی برای پیاده سازی سیستمهائی جهت تبادل اطلاعات ایمن سازی مابین مراکز ارائه دهنده خدمات سلامت در نظر گرفت. علاوه براین چنین بستری می تواند نقش بسیار موثری در افزایش کیفیت تصمیم گیری های درمانی از پیاده سازی سیستم های تصمیم یار ایمن سازی داشته باشد.

کلیدواژه ها: معماری سرویس گرا، استاندارد سلامت سطح هفتم، سیستم اطلاعات ایمن سازی، سیستم تصمیم یار بالینی